

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ
สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม
ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕

ตามที่รัฐบาลได้ผ่อนคลายมาตรการในการควบคุมและจำกัดการเดินทางเข้าออกประเทศ ให้คนต่างด้าวสามารถเดินทางเข้ามาทำงานในประเทศตามบันทึกความตกลงหรือบันทึกความเข้าใจ ที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ แต่ด้วยปัญหาจากสภาพทางเศรษฐกิจและปัญหาความมั่นคง ภายในของประเทศต้นทาง ทำให้จำนวนคนต่างด้าวที่จะเดินทางเข้ามาทำงานไม่สอดคล้องกับความต้องการ แรงงานภายในประเทศ ดังนั้น เพื่อให้การฟื้นฟูเศรษฐกิจและการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องกำหนดให้คนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม ที่เข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตสิ้นสุดลงซึ่งประสงค์จะทำงาน อย่างถูกต้อง สามารถอยู่และทำงานในราชอาณาจักรได้เป็นกรณีพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงาน ของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และมาตรา ๑๔ และมาตรา ๖๓/๒ แห่งพระราชกำหนดการบริหาร จัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการบริหารจัดการ การทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน โดยความเห็นชอบ ของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“คนต่างด้าว” หมายความว่า คนต่างด้าวตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาต ให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕

ข้อ ๒ ในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวนอกจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

ข้อ ๓ การยื่นบัญชีรายชื่อความต้องการจ้างแรงงานต่างด้าว คำขอ เอกสาร และหลักฐาน ตามประกาศนี้ ให้ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก ในระหว่างที่ยังไม่สามารถดำเนินการ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ให้ยื่นที่ท้องที่อันเป็นที่ตั้งของสถานที่ทำงานของนายจ้าง ดังต่อไปนี้

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นที่สำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

(๒) ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นที่สำนักงานจัดหางานจังหวัด

(๓) สถานที่อื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๔ ให้คนต่างด้าวสามารถทำงานกับนายจ้างไปพลางก่อนได้ โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตทำงาน ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ในระหว่างดำเนินการตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ให้นายจ้างยื่นบัญชีรายชื่อความต้องการจ้างแรงงานต่างด้าวต่อกรมการจัดหางาน พร้อมด้วย รูปถ่ายปัจจุบันของคนต่างด้าว ภายในวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๕

(๒) เมื่อนายจ้างดำเนินการตาม (๑) แล้ว ให้นายจ้างยื่นคำขออนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าว พร้อมเอกสารและหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอที่อธิบดีกำหนดต่อนายทะเบียน ภายในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมค่ายื่นคำขอฉบับละ ๑๐๐ บาท และค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตทำงานฉบับละ ๙๐๐ บาท

ข้อ ๕ ให้นายทะเบียนออกใบรับคำขออนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าวพร้อมกับใบเสร็จรับเงิน ค่าธรรมเนียมให้แก่ นายจ้าง และให้คนต่างด้าวใช้ใบรับคำขอดังกล่าวคู่กับใบเสร็จรับเงินเพื่อเป็นหลักฐาน แสดงว่าคนต่างด้าวได้รับการผ่อนผันให้ทำงานได้จนกว่าจะได้รับใบอนุญาตทำงาน

ข้อ ๖ ให้คนต่างด้าวหรือนายจ้างใช้ใบรับคำขออนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าวพร้อมกับ ใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมแสดงต่อเจ้าหน้าที่ เพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตนหรือทำประกันสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการตรวจสุขภาพและประกันสุขภาพแรงงานต่างด้าว แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คนต่างด้าวต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่ง แต่ยังไม่ได้รับ สิทธิประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม ให้คนต่างด้าว ทำประกันสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการตรวจสุขภาพและประกันสุขภาพแรงงานต่างด้าว หรือทำประกันสุขภาพกับบริษัทประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ทั้งนี้ การทำประกันสุขภาพ กับบริษัทประกันภัยต้องได้รับสิทธิประโยชน์ไม่น้อยกว่าสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากการทำประกันสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เมื่อคนต่างด้าวหรือนายจ้างได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้วให้นายจ้างยื่นหลักฐาน ดังกล่าวต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานต่อไป

ข้อ ๗ เมื่อนายทะเบียนตรวจสอบคำขออนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าว รวมทั้งเอกสาร และหลักฐานตามข้อ ๔ (๒) และข้อ ๖ วรรคสามแล้ว เห็นว่าถูกต้องและครบถ้วน ให้นายทะเบียน ออกใบอนุญาตทำงานให้คนต่างด้าวมีสิทธิทำงานได้ไม่เกินวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

ข้อ ๘ เมื่อนายจ้างยื่นคำขออนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าวแล้ว ให้นายจ้างนำคนต่างด้าว ไปดำเนินการดังต่อไปนี้ ภายในวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

(๑) จัดเก็บข้อมูลอัตลักษณ์บุคคล ที่กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๑ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด หรือสถานที่อื่นที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองกำหนด

(๒) ขอรับการตรวจโรคต้องห้ามตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ของคนต่างด้าวที่จะขอรับใบอนุญาตทำงาน

เมื่อคนต่างด้าวดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายจ้างยื่นหลักฐานการจัดเก็บข้อมูลอัตลักษณ์บุคคลตาม (๑) และใบรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมซึ่งรับรองว่าคนต่างด้าวไม่เป็นโรคต้องห้ามตาม (๒) ต่อนายทะเบียน ภายในวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

ข้อ ๙ เมื่อคนต่างด้าวได้รับใบอนุญาตทำงานตามข้อ ๗ และดำเนินการตามข้อ ๘ แล้ว ให้นายจ้างนำคนต่างด้าวไปยื่นคำร้องขอจัดทำหรือปรับปรุงทะเบียนประวัติตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร และขอรับบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย ที่สำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร ศูนย์บริหารการทะเบียนภาค สาขาจังหวัด หรือสถานที่อื่นที่กรมการปกครองกำหนด

ข้อ ๑๐ ให้คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำงานตามประกาศนี้ มีสิทธิทำงานกับนายจ้างได้ทุกประเภทงานที่มีได้มีประกาศห้ามคนต่างด้าวทำตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง เช่นเดียวกับคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ภายใต้บันทึกความตกลงหรือบันทึกความเข้าใจที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ โดยให้นำประกาศกระทรวงแรงงานว่าด้วยการกำหนดงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำ และประกาศกรมการจัดหางานว่าด้วยเงื่อนไขการรับคนต่างด้าวเข้าทำงานกรรมกรและงานขายของหน้าร้านกับนายจ้าง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำงานตามประกาศนี้ ถ้าออกจากงานจะต้องทำงานกับนายจ้างรายใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เลิกทำงานกับนายจ้างรายเดิม

ข้อ ๑๒ ให้คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำงานตามประกาศนี้ เพิ่มนายจ้างได้เฉพาะคนต่างด้าวซึ่งทำงานในเรือประมง ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการเพิ่มนายจ้างในประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการออกหนังสือคนประจำเรือตามกฎหมายว่าด้วยการประมง มาใช้บังคับแก่การเพิ่มนายจ้างของคนต่างด้าวดังกล่าวด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ ให้นายจ้างซึ่งจ้างคนต่างด้าวตามประกาศนี้ ได้รับยกเว้นไม่ต้องแจ้งข้อมูลการจ้างคนต่างด้าวเข้าทำงานกับตนตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง เฉพาะการแจ้งข้อมูลการเข้าทำงานของคนต่างด้าวซึ่งตนได้ยื่นคำขออนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าวตามข้อ ๔

ข้อ ๑๔ ให้ถือว่าการยื่นคำขออนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าวของนายจ้างตามประกาศนี้ เป็นการแจ้งข้อมูลการเข้าทำงานกับนายจ้างให้นายทะเบียนทราบตามมาตรา ๖๔/๒

ข้อ ๑๕ ผู้ติดตามคนต่างด้าวซึ่งมีอายุสิบแปดปีตั้งแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับหากประสงค์จะทำงานกับนายจ้างจนถึงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ต้องยื่นคำขออนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว และแก้ไขทะเบียนประวัติตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรภายในหกสิบวันก่อนมีอายุครบสิบแปดปี แต่ถ้ามีเวลาดำเนินการไม่ถึงหกสิบวัน ให้ขยายเวลาให้ครบหกสิบวัน

ให้นำความในข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๖ มาใช้บังคับแก่ผู้ติดตามคนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ นอกจากใบอนุญาตทำงานสิ้นอายุลง การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานเป็นอันสิ้นสุดเมื่อ

(๑) คนต่างด้าวไม่ดำเนินการตามประกาศนี้

(๒) การอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวเป็นอันสิ้นสุดลงตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ สำหรับคนต่างด้าว สัญชาติกัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕
ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

สุชาติ ชมกลิ่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน